

שידור

צל"ש

..לא בגדתיו"

● **לכתב איתן אורן** על כתבה רגישה ומאלפת על פרשת אורי אילן שנישבה לפני דור על-ידי הסורים כשעת משימתמוריעין סודית ושהתאבד בכלא, אחרי שהכניא על גופו פתקובו נאמר: "לא בגדתיו".

חבל שהכתבה לא היתה שלמה, ולא הובאו בה, למשל, תגובות המימסד הישראלי כשעת-מעשה ששיקר לציבור.

צלג"ש

המתפרעים בעם

● **צל"ש למנשה רז** ולתחקירנים של כניסה חופשית, שהעלו לדיון פומבי נושא לאומי בוער: קיומו של הגוף הטפילי הקרוי ה"סוכנות היהודית". מכיוון שמעולם אין על כך דיון אמיתי כנכנס, מילאה הטלוויזיה תפקיד ציבורי ראשון-במעלה.

● **צל"ג לרוכב המשתתפים בדיון**, שהראו שוב את חוסר-התרחבות המשווע של המעמד העליון כמדינה. עלה על כולם אריה דולצין, יו"ר הסוכנות, שהתנגד בגסות ושהתפרע לאורך הדיון, והציג דוגמה של ביוקראט ישראלי מנופח ושתלטני.

הרגע האחרון של הדיון היה המאלף ביותר: מנשה רז העדיף עמד איז'עונוס מול סערת הצעקות מכל עבר, אחרי שהניח לירידו יוסי בכחנית, "פרח הפרוח במאה גנים". בעור הצעוקים שזעקו, שריר מתכווץ להשיב ורו מנסה לשווא להרגיע, פשוט סגר הבימאי את השידור והקריין על המירקע את אות-הסיסום.

צל"ג

קטע מבני היק

● **לרבנית אילנה גליסקר** ולעורכי ה"תוכנית מוסף-המוספים בטלוויזיה החינוכית, על שיפתה של הרבנית בתוכנית.

הרבנית, שהופיעה כמראיית לציורו של דן **מרגלית**, לא ידעה לשאול את השאלות הנכונות. הקשר שלה לעיתונות ולמאורעות האקטואליים שנדרו בתוכנית לא היה ברור. הצורה שבה ריאיינה את האורחים באולפן נראתה כאילו לקוחה מסאטירה של **בני היל** על מראיינים ומראיינים, ששורה בשכובע הקורם. היא שאלה שאלות ארוכות מדי, הביעה בעיקר את רעתה, והיה ברור, שהיא רוצה יותר להשמיע מאשר לשמוע. היא התחנפה לגיורת המפורסמת אורנה פורת, והחמיצה פנים לערבי שהחליט גם הוא להתגייר.

מאחורי המירקע

לונדון יגיש

כוונתו של **ירון לונדון**, המנהל החדש של מחלקת-הראמה בטלוויזיה, להכניס את דן **שילון** כמנחה לתוכנית חדשה העוסקת בענייני-אמנות, לא תצא. כנראה, אל הפועל.

לונדון הביא ההצעה הזאת ל**חיים יבין**, מנהל-הטלוויזיה, אך יבין אמר לו כי האדם היחיד היכול להגיש תוכנית כזאת הוא לונדון בעצמו. הוא שיכנע אותו, לונדון הסכים, ונכון לרגע זה הוא יהיה המנחה החדש.

שניים שהגשימו חלום

כאופן בלתי-מתוכנן השתמשו שני אנשים שונים באותו המיטפת כדי לתאר את הרגשתם לגבי מחזה המבוסס על מיכתביה של נערה שחיה במאה השנייה לספירה במיכר יהודה. **בני לים**, כתב-הטלוויזיה, ערך כתבה נרחבת למבט שני על האשה, ששמה בכתא, ושחיה בתקופת מרד ברכוכבא.

מרים קיני, מחזאית, כתבה מחזה המועלה בימים אלה בהצגות-הרצע על-ידי תיאטרון ה"בימה". לליס היו סרט-ארכיון מצולמים מן התקופה שבה גילה ייגאל ידן את האיגרות של בכתא. הסרטים מתעדים את החפירות, ואת האיגרות עצמן. כששמע על המחזה המועלה בהבימה, קפץ על הנושא וערך את כתבתו. הוא לקח את שחקני המחזה וצילם כמה סצינות ממנו בשמורת-הטבע כעיר-פשוטה, ואתן הסצינות על קרשי הבימה.

ליס התחבב מאוד על אנשי-התיאטרון, וכי שסיים את הצילומים הודו לו. אך הוא אמר שהוא צריך להורות להם כי: "עזרתם לי להגשים חלום". אחרי שהסתיימה ההצגה הראשונה על הבימה, התבקשה קיני לומר כמה מילים לקהל באולם. היא היתה נרגשת מאוד ואמרה: "תודה שעזרתם לי להגשים חלום".

מאחורי המיקרופון

צנזור לא מצנזר

עידנה עברון חוזרת אל גליהאחר בסדרה חדשה של מראיינים. בתוכנית מגירות-הלב בגלי-צה"ל. התוכנית הפכה פופולארית ביותר בגלל האופן שבו הצליחה עברון לגרום ל"מראייניה להיפתח ולהישפף לפני המיקרופון. המראיינים הראשונים בתוכנית, שתשודר ככל ליל-שבת ב"ג בגלי-צה"ל. החל ביום השישי הקרוב, יהיו המשוררת **אמירה הס**, העיתונאי **רפיק חלבי**, המוסיקאי **שלמה גרוניך**, ח"כ **שימחה דיניץ**, הסופר ופעיל-זכויות-האדם היהודי-צרפתי **מארק האלטר** וח"כ **יאיר צבן**.

צו על צו

שידור התוכנית ממני עם המנחה **מני סאר**, שבה ריאיון את הזמר **זוהר ארגוב** כליל-שבת, כמעט ולא התקיים.

יוסי משולם, המפיק המוכשר והמיקצועי של התוכנית, שיכנע את ארגוב להופיע בתוכנית ולספר על תהליך-הגמילה שלו מן הסמים. הקלטת התוכנית תוכננה ליום הרביעי.

ביום השלישי רב ארגוב עם נסים כדחיים, אמרגנו. כמשך כל היום השלישי וביום ה"רביעי, עד למועד-ההקלטה, שמר משולם על ארגוב, ואף ישן איתו בלילה, כדי להבטיח שהזמר לא יתחרט ואכן יגיע להקלטה.

התוכנית הוקלטה ביום הרביעי, בנוכחות קהל, באולפני-הרצליה.

ביום החמישי הגיע עורך-הדיון **יורם אכירם**, המייצג את בן-דחיים. למישרו של **אורי סנדר**, מנכ"ל רשות-השידור, ובירו צו. הצו היה מופנה גם ל**נתן בהן**, היועץ המיטפטי של הרשות ויוסי משולם, מפיק התוכנית. בצו, שהיה חתום בירי שופט, היה כתוב שלארגוב אסור להופיע, להתראיין, או לעשות כל פעולה אחרת ללא אישור האמרגן.

אכירם הוסיף כי האמרגן מתנגד להופעתו של ארגוב בתוכנית ממני והוא דורש מן הטלוויזיה שלא לשרר את התוכנית שהוקלטה יום קודם.

נתן בהן הורה לאנשי הטלוויזיה שלא לשרר את התוכנית בהשתתפותו של ארגוב, וביקש ממשולם לנסות ולשכנע את האמרגן להסכים להופעתו של ארגוב בתוכנית.

משולם ניסה לדבר עם האמרגן, אך זה לא היה מוכן לוותר.

ביום השישי בבוקר נכנס עורך-הדיון **רוי קירשנבאום**, המייצג את ארגוב, לפעולה. הוא

הס פותחת את הסידרה ערב צאת ספר-השירים השני שלה שני סוסים בקו האור. אחרי שיצא

צלם דן ברנע עם שחקנים אליאן ואברהמי ב"בכתא"

חלום שהתגשם

סיפרה הראשון שעורר תערה והתעניינות, היא הוגרה על-ידי כמה מן המבקרים כמשוררת בעלת כושר-ביטוי עז, חושני ויוצא-דופן.

במהלך הראיון סיפרה הס כי בעלה, עזרא הס, הוא צנזור צבאי במיקצועו. עברון שאלה אותה אם כנבוא הביתה מן העבודה, אחרי ועוננו ופולארד, יש לו עוד כוח לצנזר שירים שלה.

הס: "לא הייתי רוצה לאחל לו חוסר-אונים, אבל רציתי כמעט להגיד שאני מקווה שאין לו כוח לצנזר שירים שלי. אני ממש זקוקה לחופש מלא, כלי צנזורה. כאמת הוא לא מצנזר, אני לא יודעת למה הוא לא מצנזר. אולי כי אני כללית מקובלת עליו, למרות שאני בספק אם הוא אוביקטיבי לגבי".

בחלק אחר של הראיון מספרת הס על עלייתה ארצה מעיראק בגיל 8, על חוויית הריסוט ועל מערכת יוקנעם, שם גרה מישפחה.

בהקשר זה שאלה אותה עברון איך קיבלו אותה הצברים בבית-הספר, והיא ענתה: "טוב, קודם כל היה לי מיבטא בכלי, וכנראה עשיתי אי-אלה הסכות למיבטא אחר. בכל זאת התייחסו יותר לעובדה שהייתי תלמידה טובה, ולא התייחסו לניב המזור הבוקע ממני. הרגשתי שאני זורמת עם האנשים, לא נחשלת בגלל היותי עולה. אולי זה אפילו נתן לי אתגרי לרצות להוכיח את עצמי. רומני שיש חלק פיטרי באופי שלי".

זמר ארגוב הצו נעלם

ניגש לבית-המיטפוט והוציא את התיק, שבו נרון העניין שבין ארגוב לאמרגנו. בתיק גילה קירשנבאום לתדהמתו צו נוסף. חתום בידי שופט, המבטל את הצו שאותו הגיש עורך-הדיון של בן-דחיים.

קירשנבאום ניגש עם התיק לשופט התרון בבית-המיטפוט. וזה חתם כי הצו המבטל הוא מאוחר מן הצו שהוגש להנהלת-הרשות ול-מפיק-התוכנית, וכך התאפשר שידור התוכנית, למרות התנגדותו של האמרגן הרונג.

לכתוב ולא לקרוא

עוברת-ירדו ותיקה, שפרשה לגימלאות, ה"ר פיעה ביום השישי אחרי-הצהריים בתוכנית מא-חורי הכותרות.

שיפחה פוירשטיין, שהיתה מזכירה איי-שית של כל מנהל-הירדיו, סיפרה בתוכנית סיי פורים קטנים ומשעשעים מעבודתה איתם.

בין השאר סיפרה כי פעם קיבלה מהמנהל ד"ר **ישעיהו ספירו** מיכתב להדפיס. לאיש היה כתביד בלתי-מוכר, והיא ניגשה אליו כדי שיפצנע עבורה את המיכתב שקיבלה להדפסה.

ספירו הסתכל בה בתדהמה ושאל בכעס: "מה, את קראת את המיכתב? אסור לך לקרוא אותו!" ונמיה אבנים על כל ערימת ניירות או מיכתבים שראה על השולחנות, כדי שהרוח לא תעיף אותם.

היא כינתה את כל מנהל-הירדיו בשם "פו-ר".

ביקש שיחרור

כמה רקות אחרי השעה 2 בעהרי היום השישי, כשהקריינית בגלי-צה"ל ה"ר ריעה כי התוכנית עוד לא שבת עם **שלמה ארצי** לא תשודר, נראה ארצי עם אשתו ברחוב דינגוף בתל-אביב.

התוכנית, שאותה מגיש ארצי בתחנה הצבאית מדי יום שישי, משודרת בחלקה הגדול בשידור חי.

ביום-החמישי טילפן ארצי ל**נחמן שי**, מפקד גלי-צה"ל וביקש ממנו להשתחרר מן המישרו ביום השישי. הוא סיפר כי הוא צריך לנסוע לאילת, ולכן לא יוכל להגיע לאולפן.

ליטרופים", וסיפרה כי היו זמנים שבהם לאנשי חרות לא היתה דריסת-רגל באולפני קול-ישראל, והמראיינים הרישמיים היו רק אנשי מפא"י, שהיתה בשלטון.

ברדיו ובטלוויזיה

מאויני גלי-צה"ל הבינו רק ביום השישי כי ערב, כשצפו בטלוויזיה, מדוע המליץ **מולי שפירא**, מגיש התוכנית בילוי נעים באותו הבוקר, על תוכניתו של **מני סאר** ממני. שפירא היה אחד האורחים בקהל. בעת הראיון עם זוהר ארגוב הזכיר פאר כי שפירא היה פעם מרדך חברתי של ארגוב, כשזה למד בבית-הספר. בקטע הזה עברה המצלמה אל שפירא, והוא הופיע בתצלום-תקריב גדול על המירקע.

ענת סרגוסטי